

NAŠI DIVJI RISI

(vtisi na skavtske obljube naših "Divjih risov" v cerkvi sv. Miklavža,
24. 11. 2007 in kaj mi pomenijo)

Čeprav je že mimo kar nekaj časa od skavtskih obljub naših novih (?) skavtskih sester in bratov, sem še vedno pod vtisom tega lepega in za našo bratovščino še posebej pomembnega dogodka. Zakaj še posebej pomembnega? Zato, ker se takšne množične skavtske obljube ne zgodijo kar tako zlepa in ker smo naša bratovščina prav zaradi teh naših "risov" nekaj posebnega med odraslimi skavti na Slovenskem. S to svojo drugačnostjo, zaradi katere so jim mnogokrat zaprta vrata človeške topline in so velikokrat kamen spotike ali celo posmeha, nas prav nič ne ovirajo, celo nasprotno – bogatijo nas.

Pravzaprav smo se začeli družiti z njimi zato, da bi mi njih bogatili. Naš temeljni cilj je bil, da bi jim od časa do časa razbili včasih prav monotono domsko življenje v zavodu na Golovcu, da bi jih peljali v naravo, kino ali na kakšen izlet, da bi jih malce seznanili s skavtstvom; da bi jih preprosto razvedrili in priklicali nasmeh na njihov obraz. Na tak način smo hoteli služiti v Bogu in na naš skromen ter iskren način razdajati tisto ljubezen, katere smo deležni od stvarnika vsak dan.

Ta klic po tem poslanstvu sta v nas nehote spodbudila naša Tinca – Hitri polž in Mitja – Dobrotljivi lev, ki sta skupaj s svojima mamicama vstopila med skavte že kar kmalu po nastanku naše bratovščine. Kljub svoji drugačnosti sta se odlično vživela v našo družčino in hitro pokazala svoje vrline. Tinca nas vseskozi razveseljuje s svojo prešernostjo in odprtostjo, Mitja pa nas preseneča z ljubeznijo do petja in svojo duhovnostjo. Mitja zelo rad prebira Sveto pismo in navdušil se je tudi za ministriranje.

Prav ti pozitivni rezultati so bili odlična vzpodbuda, da smo začeli sodelovati s skupino varovancev na Golovcu. Mojca - Vesela žolna, ki je tudi zaposlena na CVD Golovec, je stopila v stik s svojo direktorico, ki je z veseljem odobrila to naše sodelovanje z varovanci. Začelo se je skromno. Z betlehemske lučke miru ob Božiču in z vedno pogostejšimi obiski na Golovcu, s taborjenji na morju, vseslovenskim skavtskim taborom in poletnim Alpe-Adria taborom v Čezklancu, romanji na betlehemske luče miru Alpe-Adria ter mnogimi drugimi aktivnostmi smo stkali trdno vez med nami. Naše sodelovanje se je v teh letih tako razvilo, da imamo poleg ostalih aktivnosti še vsaj enkrat na mesec redno srečanje na Golovcu. Kadar pridemo k njim v goste, se nas tako razveselijo, da je to prava veselica. Še posebej so veseli našega Tineta - Zvitega lisjaka, saj je ena od gonilnih sil teh naših srečanj. Če slučajno manjka, se takoj čuti, da ni tistega pravega vzdušja. S teh srečanj se vedno vračamo polni prelepih in veselih vtisov, zelo smo presenečeni kako jih vse zanima.

V teh letih so se od nas tako našli skavtstva, da je že bil skrajni čas za njihove skavtske obljube in da se njihovo "pridruženo" članstvo dokončno spremeni v pravo "skavtsko" članstvo. Celotna prireditev z najpomembnejšo sv. mašo in skavtskimi obljubami v cerkvi sv. Miklavža je bila izredno lepa in ganljiva. Še danes jih vidim, kako so bili zbrani na kupu pred oltarjem in držeč zastavo z vsem zanosom in ponosom izrekli svojo skavtsko obljubo. In kako so se jim zaiskrile oči od veselja, ko so dobili skavtsko rutico okoli svojega vratu. Najbolj se mi je vtisnila v spomin Martina, ki se vsa srečna ni in ni mogla nehati smejati. Menda ni mogla verjeti lastnim očem, da je tudi ona končno dobila težko pričakovano rutico. Še prav posebno so bili veseli na koncu, ko so od Hitrega polža iz Novega mesta po pošti prejeli še skavtsko majico. Njihovo veselje je bilo takšno, kot da so zadeli glavni dobiček na lotu. Pa samo navadne majčke so bile, pa toliko veselja in zadovoljstva.

In prav to je tisto, s čimer nas bogatijo tile naši "Divji risi". Bogatijo nas s to svojo prešerno preprostostjo, odprtostjo in ljubeznijo, ki jo nekako ne znajo z besedami izraziti na naš način, jo pa znajo s svojimi gestami in dejanji. Pri njih ni zahrbtnosti, v njih je ena sama otroška odkritosrčnost, tista odkritosrčnost, katero smo odrasli s svojo odraslostjo zatrli v sebi. Divji risi, hvala vam za ta spoznanja.

Na koncu naj se zahvalim še vsem skavtom iz drugih bratovščin, ki so se odzvali našemu povabilu in se pridružili našim obljubam. S tem ste dokazali, da vam sprejetje teh novih skavtov med nas ogromno pomeni in da jih imate radi. Veseli nas to, saj nas s tem še dodatno vzpodbujate in potrjujete da smo na pravi poti. Na poti služenja v Bogu, v nesebičnem dajanju ljubezni.

Darko – Srčni krt

CELJSKE ZVERINICE
DOKSS

